

Zehmann: Da det er mig lovet maade meget om at gjøre, at den Behandling, Finansloven her undergaaer, ikke vil føre til andre Resultater end saadanne, der kunne gjøre det muligt at faae Finansloven ud i betimelig Tid, og jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling har antydet, at der ved Siden af et meget naturligt personligt Duffe om en snarlig Slutning paa en Rigsdags-session, der vistnok ikke er rig paa glædelige Udgifter, og hvorfra vi ikke ville medbringe mange tilfredsstillende Minder, staaer en vigtig politisk Betragtning for mig, som gjør det ønskeligt, at Rigsdagen ikke stöder sammen ind i Januar, er det mig meget hjært af de Udtalelser, der have fundet Sted saavel fra den ærede Rigsdagsmand, der talte først, som fra den ærede Minister, at kunne øine en meget tilfredsstillende Veie, ad hvilken vi kunne komme ud af de Vanskeligheder, som af den nævnte ærede Landsstingsmand med saamegen Styrke ere paaviste. Saavidt jeg har forstaaet, angaaer det, den ærede Landsstingsmand anfer over i den foreliggende Sag, for det Første, at der med Hensyn til Taxterne er udtrykt en urigtig Forudsætning. Regjeringen har forelagt Forslaget til Finansloven under Forudsætning af den bestaaende Skoletart og er derved kommen til en calculatorisk Sum, som er opgivet i dets Forslag. I Folkethingets Udvalg er man gaaet ud fra Forudsætningen om en anden Tart og har paa denne Forudsætning støttet en Beregning, der ligeledes er calculatorisk, og det er den, der foreligger; men i Mellemtiden er der foregaaet den Forandring, at det bestemt er blevet udtalt af Ministeren og, saavidt jeg har opfattet Forhandlingerne, ligeledes idag af ham gjentaget, og altsaa maa betragtes som værende in confesso, at denne Forandring er modificeret derhen, at den ikke skal indtræde ved Finansaarets Begyndelse, men i det Tid-

ligste ved det nye Skoleaars Begyndelse. Altsaa maa Tallet gjøres om efter den nye Forudsætning, saaledes at det ikke støtter sig til Forudsætningen om de bestaaende Skolepenge og ikke er bygget paa Forudsætningen om at forandre Skolepengene ved Finansaarets Begyndelse, men der maa sættes et andet Tal, som svarer til Forudsætningen om en Forandring af Skolepengene ved det nye Skoleaars Begyndelse. Det er nu en Forandring, som det er meget let og simpelt at foretage; men bagved ligger der ganske vist en Sag af en ganske anden Betydning, og den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) har med saa megen Klarhed og Styrke udtalt det, at det sikkert maa staae tydeligt for hver af de ærede Medlemmer, det Spørgsmaal nemlig, om den nye Forudsætning ikke er fremkommen, ikke ved en blot Antydning eller et Udsagn fra Ministeren, men saaledes, at den er staaet fast ved en Votering, der er foregaaet i det andet Thing. Om nu ikke denne Votering er af en saadan Beskaffenhed, at den aldrig under nogensomhelst Omstændighed burde være tilladt, derover skal jeg ikke ansee mig for berettiget til at være Dommer, men saameget er sikkert, at Voteringen er ikke gaaet over i Finansloven; den er fuldstændig forsvunden, idet den ikke engang er sat som en Anmærkning til Finansloven, og der er altsaa derved affaaeret Landsstinget fuldstændig Afgang til, hvis det ikke tiltræder den, at faae den udslettet; men den staaer paa den anden Side ikke hen i Bind og Veir, fordi den paa en Maade ex post facto er udtrykt ved et Tal, som maa og ene kan finde sin Forklaring ved, at man gaaer tilbage til Forhandlingerne, og til Grund for hvilket der ikke ligger enkelte Udtalelser, men en Votering. Det er et Forhold, som Landsstinget ikke kan admittere.